

พระพุทธรูปนิรมิตโชค

H3005

ท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ แห่งสำนักวิปัสสนา วัดอัมพวัน ต.บ้านแป้ง อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ได้สร้างพระเครื่องให้ชื่อว่า “พระพุทธรูปนิรมิตโชค” เป็นพระนั่งสมาธิอยู่ในพื้นฐานรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบบหนึ่ง อีกแบบหนึ่งเป็นพระปางประทานพร (แบบอินเดียน) ยกมือขวาประทานพร ทั้ง ๒ แบบองค์พระนั่งภายใต้ต้นอัมพฤกษ์ (ต้นมะม่วง) หมายถึงนามวัดอัมพวันอันเป็นสถานที่อุปบัติพระนี้ภายใต้ฐานที่ประทับนั่ง มีรูปพระธรรมจักรกับรูปกว้างหมอบ หมายถึงการประกาศธรรมของพระพุทธเจ้า กำลังจะเริ่มหมุนต่อไป ซึ่งจะมีผลแผ่ไพศาลฉายแสงแสดงความร่มเย็นเป็นสุขไปยังเวไนยสรรพสัตว์ทุกถ้วนหน้าอย่างไม่มีประมาณ เพื่อความรู้แจ้งเห็นจริงในพระเครื่องที่สร้างขึ้นนี้ ตามควรจึงขอนำเรื่องความเป็นมาสำหรับท่านที่เคารพนับถือได้ศึกษาเพิ่มพูนศรัทธาในองค์ผู้สร้าง

ประวัติความเป็นมา

ย่อมเป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่า พระเครื่องรางของขลังต่าง ๆ นั้น เป็นที่นิยมนับถือของคนไทยชาวพุทธมาแต่โบราณ สำหรับมีไว้ประจำตัวเพื่อเป็นที่พึ่งทางใจ ทำให้ใจอบอุ่นเหมือนมีเพื่อนคอยคุ้มครอง ทั้งเพื่อเป็นสิริมงคลขจัดปัดเป่าสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาให้ห่างไกล เป็นสัญลักษณ์เครื่องหมายให้เห็นว่าผู้นับถือเป็นผู้เกิดทุนพระพุทธรูปองค์ซึ่งเป็นศาสดาเอกในโลก ผลแห่งการอธิวาทนั้น ย่อมอำนวยให้สำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนา นอกจากนั้นพระเครื่องรางยังช่วยเผยแพร่ผดุงส่งเสริมพระบวรพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองขจรสืบต่อไปในอนาคตอย่างไม่มีของเขตอาศัย มูลเหตุนี้เป็นที่ตั้งบวกกับผลแห่งการรบเร้ากระตุ้นเตือนของบรรดาคณะศิษยานุศิษย์ทั้งหลาย เป็นพลังจิตใจให้ท่านพระครูฯ ได้เกิดเมตตากรุณาธรรมเสียดลเวลารวบรวมแร่และผงวิเศษจากแหล่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ด้วยความวิริยะอุตสาหะอย่างยอดเยี่ยม ยากที่ปุถุชนคนธรรมดาจะกระทำได้ นำมาคูลีการบดผสม (บดด้วยไฟฟ้า) ปลูกเสกเป็นรูปพระพิมพ์ขึ้นเมื่อ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๑ ตรงกับเดือน ๑๑ วันอังคาร แรม ๙ ค่ำ อันเป็นฤกษ์งามยามดีที่ให้ปฏิสนธิการอุปบัติขึ้นในโลกของพระพุทธรูปนิรมิตโชค

จุดประสงค์

ขั้นแรกพระคุณเจ้าท่านพระครู ดำริจะสร้างพระอุโบสถใหม่ จะนำพระนี้เข้าบรรจุไว้ในซุกซีใต้แท่นพระประธานเพื่อสืบอายุพระพุทธศาสนาไปชั่วกาลนาน มิได้มุ่งหมายจะจำหน่ายจ่ายแจกหาผลประโยชน์ด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เมื่อทำสำเร็จเป็นองค์พระขึ้นแล้ว มีนักปราชญ์บางท่านสามารถทราบล่วงรู้ถึงสรรพคุณว่าพระนี้มีพุทธานุภาพดีเลิศ ไม่ควรจะนำของดี ๆ เช่นนี้ไปฝังดินจนทลายเสียหายหมด แนะนำให้แบ่งส่วนจ่ายแจกแก่สาธุชนผู้ใจบุญ (ที่มาช่วยบริจาคสร้างอุโบสถ) ไว้สักการบูชาบ้างก็จะอำนวยประโยชน์อย่างมหาศาล เมื่อเป็นเช่นนี้พระคุณท่านจึงตกลงใจคล้อยตามคือจะจ่ายแจกส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งจะบรรจุไว้ตามเจตนาเดิม

แบบและขนาดของพระพิมพ์

เดิมตั้งใจทำเพียงแบบและขนาดเดียว คือเป็นปางสมาธิเกศเปลวเพลิงประทับนั่งใต้ต้นมะม่วงบนฐานบัวหงายแนวตรง ได้ฐานด้านหน้าเป็นรูปพระธรรมจักร มีกวางหมอบสองตัว กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด ๒.๔x๓.๗x๐.๔ ซม. ด้านหลังมีตัวอักษรจารึก “วัดอัมพวัน สิงห์บุรี”

เมื่อนำพระไปให้ช่างที่พระนครแกะพิมพ์และทดลองพิมพ์แบบสำเร็จ ส่งมาให้ดูเป็นตัวอย่าง จะเป็นเพราะเทพเจ้าเข้าดลใจหรืออย่างไรก็เหลือสันนิษฐาน พลันก็นึกอยากได้พระปางพระทนต์อินเดียว (ซึ่งมีแบบอยู่แล้ว) นึกดำหนิแบบที่ ๑ ว่ารูปกวางหมอบที่ทำไปแล้วนั้นยังไม่เป็นที่พอใจ คิดไว้แต่ในใจว่าพรุ่งนี้เช้าจะเดินทางเข้าพระนครให้ช่างแก้ไขและทำแบบใหม่ วันรุ่งขึ้นจึงเดินทางเข้าพระนครกับผู้ติดตามอีกหลายท่าน เมื่อไปถึงยังมีทันพูดอะไร นายช่างบอกว่า เมื่อคืนผมนอนไม่หลับตลอดคืน เฝ้าแกะพิมพ์พระให้ท่านพระครูใหม่พร้อมกับนำมาให้ดู พอท่านพระครูเห็นเข้าเท่านั้นถึงกับขนลุก นึกว่านี่อะไรกันเหตุไรช่างทำเหมือนกับที่คิดไว้ไม่ผิดเพี้ยนประจักษ์ต่อหน้าผู้ติดตามทุกคน จึงตอบนายช่างไปว่า ที่มานี้ก็เพื่อจะให้ทำพิมพ์อย่างนี้และกวางแบบนี้แหละ (ดูแบบที่ ๒) จึงตกลงให้ทำพิมพ์ที่ ๒ ขึ้นอีกนับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ทุกท่านควรทราบไว้บำรุงศรัทธาส่วนหนึ่งด้วย

พระแบบที่ ๒ นั้นเรียกว่า ปางประทานพร เกศบัวตูม มีอักษรขอม ๒ แถว ทางดิ่งนั้นคือ หัวใจพรพระ ๘ บท (พา มา นา อุ กะ สะ นะ ทุ) นอกนั้นมีลักษณะ เหมือนแบบที่ ๑ ทุกอย่าง แต่มีขนาดเล็กกว่า มีขนาด ๒.๓x๓.๒x๐.๕ ซม. เนื้อพระ ทั้งหมดเป็นผงผสมแร่เคลือบน้ำมันสีน้ำตาลอ่อน บางองค์มีสีเขียวปะปนบ้าง เนื้อของ พระพิมพ์แกร่งมาก

ผงวิเศษและการได้มา

ผงที่นำมาผสมพระพิมพ์ครั้งนี้ มี ๑๖ อย่าง ที่พระคุณเจ้าไปนำมาด้วยตนเอง

๑. แร่เศรษฐีป้อมเพชร ได้จาก จ.กำแพงเพชร (แดนเศรษฐีโบราณ)
๒. แร่ทรหด ได้จากถ้ำเชียงดาว จ.เชียงใหม่
๓. แร่เม็ดมะขาม ได้จากเจดีย์วัดประสาธน์ เจดีย์หักบ้านแบ่ง จ.สิงห์บุรี
๔. แร่ขวานฟ้า ได้จากอาจารย์หล้า บ้านเตาอิฐ จ.สิงห์บุรี
๕. แร่ข้าวตอกพระร่วง ได้จาก จ.สุโขทัย
๖. แร่ขี้เหล็กไหล ได้จากเขาหลวง จ.นครสวรรค์
๗. แร่สังกะวานร ได้จากวัดไม้แดง ค่ายบางระจัน จ.สิงห์บุรี
๘. อิฐดอกจันทร์ ได้จากวัดไม้แดง ค่ายบางระจัน จ.สิงห์บุรี
๙. คตปลวก ได้จาก โศกดินวัดพระปรารักษ์มณี จ.สิงห์บุรี
๑๐. คตไม้สัก ได้จากพงพญาเย็น จ.นครราชสีมา
๑๑. ขี้ปรอท ได้จาก จ.เพชรบูรณ์
๑๒. ผงกรุพระ ได้จากวัดพระธาตุ จ.ชัยนาท
๑๓. ผงกรุพระ ได้จากหลวงพ่อบุญ จ.ปราจีนบุรี
๑๔. ผงกรุพระ ได้จากพระอาจารย์ ๑๐๘ วัดพรหมบุรี จ.สิงห์บุรี
๑๕. ผงกรุพระ ได้จากพระครูวินิจสุตคุณ วัดเสาชงทอง จ.อ่างทอง
๑๖. ผลกรุพระ ได้จากพระครูเปลี่ยน วัดสามปลื้ม จ.พระนครศรีอยุธยา

สิ่งมวลสารศักดิ์สิทธิ์นี้ ท่านพระครูเล่าว่า ได้มาโดยบังเอิญคล้ายมีสิ่งบันดาล ทุกครั้งท่านได้จุดธูปเทียนบอกเล่าตั้งสัตย์อธิษฐาน ขอเชิญดวงวิญญาณเจ้า ของเดิมมาสนทนา และขออนุญาตก็ไม่ขัดข้องแต่บางอย่างต้องผจญภัยกับ

อันตราย ถึงกับต้องเสียดชีวิตเป็นเดิมพัน ดังจะขอนำมาเล่าเพียงบางประการ
แทรกไว้ ณ ที่นี้โดยสังเขป เพื่อประดับสติปัญญาตามสมควร เช่น **แร้วซีเหล็กไหล**
ต้องจุดเทียนเข้าไปในถ้ำมืดแต่ผู้เดียว ซึ่งเต็มไปด้วยอสรพิษ ูร้าย เห็นงูจงอาง
แผ่พังพาน ฉวัดเฉวียนอยู่ตรงหน้า ท่านก็ตั้งสัตย์อธิษฐานเอาคุณพระเป็นที่พึ่ง
สัตว์เหล่านั้นก็ไม่ทำอันตราย ท่านสังเกตเห็นบนเพดานถ้ำมีสีเขียวระยิบนั่นคือ
เหล็กไหลธาตุนั่นเอง ไม่มีจะเอาไปได้ เพราะเจ้าของเขาไม่ให้ ชินเอามาก็เป็น
อันตรายแก่ชีวิต จึงเพียงแต่ขุดเอาซีเหล็กไหลมาเท่านั้น แต่ก็มีอาณูภาพสุด
ประมาณ

อิฐดอกจันทร์ ปรากฏว่าที่ค่ายบางระจันเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ทุกท่านคงทราบ
ดีโดยเฉพาะอิฐดอกจันทร์อาถรรพ์นัก มีผู้นำไปบูชาแต่เจ็ดร้อยจนต้องนำ
กลับมาคืนที่เดิม ท่านพระครูอธิษฐาน ขอก็ได้รับอนุญาตด้วยดี โดยมากอิฐแผ่น
หนึ่งมีดอกจันทร์ ๓ ดวง แต่ที่พระคุณเจ้าได้มามีดอกจันทร์ถึง ๘ ดวง ส่วนของอีก
สิ่งหนึ่งที่จะกล่าวคือ **แร่เศรษฐีป้อมเพชร** สถานที่นี้ครั้งโบราณเป็นที่อยู่ของพวก
เศรษฐีมากมาย คนรุ่นหลังจะไปทำมิดีอย่างไรก็ถูกสาป ปัจจุบันเป็นที่รกร้างไม่มี
เศรษฐีเหมือนครั้งก่อน พระคุณท่านได้ทำพิธีสักการะดวงวิญญาณ ขออนุญาตนำ
แร่เศรษฐีมาทำพระ ๆ ได้รับคำยินยอมจากเศรษฐีเจ้าของเป็นอย่างดี ทันทแร้ก่อน
ใหญ่ก็ผุดขึ้นมาเหนือดินเป็นที่ประหนึ่งมอบให้ นอกนั้นก็ยังมี **แร้สังคะวานร** อีก
จำนวนมากจากโพธิ์ประทับช้าง ซึ่งเป็นสถานที่ประสูติของสมเด็จพระพุทธเจ้าเสือก
กษัตริย์ไทยสมัยอยุธยาพระองค์หนึ่ง

ความศักดิ์สิทธิ์ของพระเครื่อง มีพุทธานุภาพทาง มหาโชค มหาลาภ
เมตตามหานิยม ทำมาค้าขึ้น แคล้วคลาดปลอดภัยอันตรายต่าง ๆ รอบด้าน

ขอกล่าวไว้เพื่อบำรุงศรัทธาเพียงเล็กน้อย ตามคำของพระคุณเจ้าเล่าไว้
เกี่ยวกับนิมิตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น คือเมื่อทำพระเสร็จแล้วจะทำพิธีพุทธาภิเษกตาม
แบบฉบับ พระคุณเจ้าได้นิมิตไปว่า มีท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์มานิมิตบอกว่า **“พระนี่ดีอยู่
ในตัวแล้ว ไม่ต้องทำพิธีปลุกเสกใด ๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่ให้ท่านพระครูหนึ่ง
สมาธิบริการแล้วนิมนต์พระสงฆ์สวดธรรมจักร กับพาหุง ๘ บท และสวด**

บารมี ๓๐ ทิศให้ได้ ๑๐๘ จบก็พอแล้ว จึงมิได้ทำพิธีอย่างใด ทำการปลุกเสกเพียง ๒ องค์ คือ ท่านพระครูศรีพรหมโสภิต (หลวงพ่อแพ) วัดพิบูลทอง กับท่านพระครูผู้สร้างเท่านั้น จากนิมิตฝันนี้เองจึงถือเอามาเป็นอนุสรณ์ไว้ในแบบพระเครื่องคือรูปเสมาธรรมจักร กับคาถาพาหุง ๘ อักษรและชานนามพระนี้ว่า “พระพุทธรณภูมิโตชค”

อนึ่งมีเรื่องแปลกที่จะเล่าให้ฟังอีกเรื่องหนึ่ง เมื่อทำพระเสร็จใหม่ ๆ ยังมีได้ปลุกเสก มีโหรหลวงผู้หนึ่งขอชมพระพูดว่า พระนี้ดีในตัวแล้ว ผมขอทำบุญกับท่าน ๑๐๐ บาท ผมขอพระนี้ ๑ องค์ บอกว่าจะเอาไปเลี่ยมใส่กรอบเดี๋ยวนี้ ท่านพระครูมอบพระให้แต่ไม่ขอรับเงิน เพียงบอกให้มาช่วยกันทำบุญที่วัดในโอกาสต่อไป

คาถาใช้ภาวนากำกับ ทุกครั้งก่อนที่จะนำพระติดตัวไป จงปฏิบัติดังนี้ ตั้งนะโม ๓ จบ หลับตานึกถึงภาพองค์พระเครื่องให้ติดตาจำได้ พร้อมกับอธิษฐานขอพระบารมีเป็นที่พึ่ง ขอให้สำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนาพร้อมกับภาวนาว่า “อะระหัง พุทโธ อิติปิโสภควา นะมามิหัง”

การแจกจ่ายพระ

พระนี้มีจำนวนน้อย และมีเพียงรุ่นเดียว จะนำเข้าบรรจุส่วนหนึ่ง คงเหลือไว้แจกให้กับผู้มาร่วมทำบุญสร้างพระอุโบสถอีกส่วนหนึ่ง คงไม่มากนัก คนหนึ่งจะรับแจกได้เพียงองค์เดียว ขอแทนกันไม่ได้ และจะรับพระได้เฉพาะต่อหน้าท่านพระครูผู้ประสิทธิ์ประสาทเท่านั้น หากปรากฏว่าพระนี้มีผู้นำไปแจกนอกจากท่านพระครูและนอกวัด ให้ถือว่าเป็นโมฆะ จะไม่ขอรับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อเตือนใจ

ผู้ที่ได้รับแจกพระไปแล้ว ย่อมได้รับคุณค่ามหาศาล ความศักดิ์สิทธิ์ขึ้นอยู่กับใจของท่าน ต้องมีใจเป็นกุศล อย่างนำพระไปใช้ทางทุจริต ต้องปักใจมั่นหมั่นรำลึกอย่างจริงจัง เต็ดเต๋ยว กล้าผจญอย่างอาจหาญ ไม่สะทกสะท้านหวาดเสียวอะไร ทั้งสิ้น อื่นไม่เป็นใหญ่เท่าตัวท่าน พระเดชพระคุณผู้ประสิทธิ์ประสาทพระนี้ ได้

เคยพูดอุปมาไว้อย่างน่าฟังว่า “หม้อเบตเตอร์ถึงจะอัดกระแสไฟไว้อย่างดี ถ้าสิ่งที่จะมารองรับไม่ดีแล้ว ก็ไม่มีความหมาย” ขอผู้รัฐช่วยพิจารณาและนำพระเครื่องของพระคุณท่านไปใช้ให้สำเร็จประโยชน์ถูกต้องตามทำนองครองธรรมเทอญ

จากหนังสือประวัติและผลงานพระครูภาวนาวิสุทธิ พ.ศ. ๒๕๑๒

พุทธานุภาพของพระพุทธรูปมิตโชค

กาลเวลาผ่านไปเป็นอดีต มวลชีวิตย่อมร่วงโรยล่วงลับไม่กลับหลัง มัจจุราชช่างโหดร้ายทารุณอะไรเช่นนั้น ช่างไร้ความปราณีสงสาร แต่เราก็หลีกเลี่ยงไม่พ้น จะต้องประสบชะตากรรมในสภาพที่แตกต่างกัน เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ เราจะมีหนทางใดเล่าเป็นการตั้งตัวให้มีสติ ไม่โศกเศร้าเสียใจจนเกิดขอบเขต หรือช่วยต่ออายุให้ยืนยาวต่อไปอีกสักหน่อย เพื่อจะได้มีเวลาโอกาสสั่งลาทายาท มิตร สร้างกุศล และอโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรกันเสียก่อน เห็นจะมีทางเดียวเท่านั้นก็คือ ศึกษา ปฏิบัติ และยึดมั่นในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ ย่อมจะนำชีวิตไปสู่แดนสุขาวดีตามวาระนั้น ตราบใดยังมีลมหายใจอยู่จงประกอบกรรมดีทั้งทางโลกและทางธรรมตามฐานะที่พึงจะกระทำได้ การสร้างกุศลในปัจจุบันย่อมเพิ่มพูนปัญญาบารมี อาจพิชิตมารผจญทั้งภายในและภายนอกลงได้บ้าง อีกอย่างหนึ่ง การยึดมั่นในองค์พระปฏิมากรย่อมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดพลังงานจิตอันสูงส่ง อาจปกป้องคุ้มครองรักษาให้แคล้วคล้ำจากภัยพาล ทำให้ชีวิตรอดพ้นห้วงมรณะมาได้อย่างปาฏิหาริย์ ย่อมเป็นการยึดดวงชะตาอุโลกอันโสภี

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีผู้นิยมเช่าพระเครื่องจำนวนมากกว่าสมัยก่อน บางองค์มีราคาเรือนหมื่นเรือนแสนก็ยังหาเช่าไม่ได้ บางครั้งโชคร้ายเสียเงินแต่ได้ของปลอมมาคล่องคอก็มี บางองค์เก่าจริงแต่ไร้รังสี ไม่มีพุทธานุภาพพระเครื่องที่ได้สร้างขึ้นใหม่ และได้ทำพิธีปลุกเสกโดยมีพระเกจิอาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิย่อมมีพุทธานุภาพนำอัสจรรย เข้าขึ้นบรมครูนำดูทีเดียว

ในคราวทำพิธีวางศิลาฤกษ์พระอุโบสถวัดอัมพวัน เมื่อ ๑๔-๑๕ มี.ค. ๑๒ ท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ ได้แจกพระเครื่องมีนามว่า “พระพุทธรุณมิติโชค” ให้กับผู้มีจิตศรัทธาไว้สักการบูชา หลังจากนั้นไม่นานนัก ได้มีผู้ประสบภินิหารจากพระเครื่องด้วยตนเองจำนวนมากมาย ได้มาเล่าสู่กันฟัง ซึ่งมีเหตุการณ์เกิดขึ้นหลาย ๆ อย่าง จึงขอให้ท่านผู้มีเกียรติได้อ่านพิจารณาดู จะเป็นไปได้หรือไม่ หรือท่านผู้ประสบมาได้แต่งเรื่องขึ้นเอง เพื่อเชิดชูอาจารย์ให้โด่งดัง และขอส่วนแบ่งจากการจำหน่ายพระเครื่องก็เหลือเถา ขอให้ท่านผู้รู้สอบถาม ตรวจสอบจากผู้ประสบด้วยตนเองเถิด จะได้รู้แจ้งเห็นจริงในเรื่องต่อไปนี้

๑. ความเหนียวคง

๑.๑ **ครูสมพงษ์ โปธิศรี** อยู่บ้านแปง อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ได้เล่าว่า วันหนึ่งเดินทางไปธุระแถวข้างบ้าน ได้ถูกสุนัขกัด ปรากฏว่าไม่เข้าเป็นรอยบวมฟกช้ำดำเขียวเท่านั้น และมีพระองค์นี้เท่านั้น

๑.๒ **ร.อ. เสถียร สถานพล** อยู่ศูนย์การทหารปืนใหญ่ จ.ลพบุรี ได้เล่าว่า เมื่อ ๘ พ.ย. ๑๒ ได้จูงลูกสาววัย ๓ ขวบไปบ้านผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง เมื่อเข้าไปในบ้าน มีสุนัขกระโดดเข้ากัดแขนลูกสาวเต็มแรง ตนเองรู้สึกเสียใจมากที่พาลูกสาวมาให้สุนัขกัด จะเอาไม้ไล่ตีสุนัขก็ไม่ได้ เพราะเป็นของเจ้านาย เมื่อได้ดูแขนลูกสาวแล้วรู้สึกแปลกใจ เห็นแต่เป็นรอยฟกช้ำดำเขียว มีรอยลึก ๕ แห่ง เลือดไม่ออกเลย ก็นึกอัศจรรย์ในเมื่อมีพระองค์นี้เพียงองค์เดียวและใส่ไว้ในกระเป๋าเสื้อเชิ้ตของตนเอง ทำไมพุทธานุภาพจึงแผ่ไปถึงลูกด้วย ช่างน่าแปลกประหลาดใจจริง

๒. ความคลาดแคล้ว

๒.๑ **นายประวิทย์** เจ้าของโรงงานทำประตูและหน้าต่าง บ้านอยู่ จ.กำแพงเพชร ได้พาเพื่อนไปธุระที่ จ.ระยอง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้เกิดอุบัติเหตุ รถแลนด์โรเวอร์ที่ขับไปพลิกคว่ำหลายทอด ปรากฏว่าคนในรถไม่เป็น

อะไรเลย รถชำรุดไม่มากนัก จึงได้ขับรถมาหาอาจารย์ และขอพระเครื่อง
นำไปแจกญาติที่กำลังแพงเพจรเพื่อเอาไว้ป้องกันตัว

๒.๒ ผู้ไม่ประสงค์จะออกนาม บ้านอยู่ตากฟ้า จ.นครสวรรค์ ท่านผู้นี้ไม่เคย
มาที่วัด ได้เสาะแสวงหามาถึงวัดอัมพวันเพื่อมาขอพระเครื่องไปบูชา ได้เล่า
เหตุการณ์ของตนที่ได้ประสบมาว่า เพื่อนของเขาได้ดักยิงคู่อริคนหนึ่งในระยะ
เผาขน แต่กระสุนมิได้ถูกคู่อรินั้นเลย จึงเกิดสงสัยว่าคู่อริคนนั้นเขามีอะไรดีอยู่
ในตัวเขา ได้ติดตามไปถามดู จึงพบว่า มีห่อกระดาษสีเหลี่ยมหุ้มพลาสติกอยู่ใน
ในกระเป๋าเสื้อ เมื่อได้แกะเปิดออกดูก็รู้ว่าเป็นพระเครื่องสีน้ำตาล ด้านหลัง
จารึกชื่อ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี เขาจึงได้เดินทางมายังวัดนี้ เพื่อขอพระเครื่อง
ไปสักการบูชา

๒.๓ นายสายันต์ กาญจนะ ผู้จัดการ ร.ร.วรนาธิวิทยา อ.เมือง จ.ลพบุรี ท่าน
ผู้จัดการฯ ได้เล่าว่าได้ประสบอุบัติเหตุขับรถส่วนตัวหลายครั้ง เป็นต้นว่า ขับ
รถยนต์ชนกันบ้าง ขับรถไปชนเสาไฟฟ้าบ้างเป็นประจำ แต่ตนเองปลอดภัยทุก
ครั้ง เมื่อเพื่อนฝูงมาเยี่ยมก็จัดพระเครื่องออกมาอวดว่าได้ช่วยชีวิตตนไว้ เมื่อ
เพื่อนออกปากขอก็มอบให้ไป แล้วผู้จัดการก็มาขอท่านพระครูเอาไว้ติดตัวอีก
คุณสายันต์ ได้เล่าว่าได้เกิดอุบัติเหตุ ๒ ครั้ง แต่ปลอดภัยทุกครั้ง

ครั้งที่ ๑ (เมื่อ ๕ พ.ค. ๑๒ เวลา ๑๘.๐๐ น.)

คุณสายันต์ขับรถยนต์ส่วนตัวมุ่งหน้าไปประตูน้ำพระอินทร์พร้อมกับ
เพื่อน ๔ คน ได้เกิดอุบัติเหตุรถชนกันเสียหายมาก พรรถพวกบาดเจ็บ
เล็กน้อย ส่วนตัวคุณสายันต์ไม่เป็นอะไรเลย

ครั้งที่ ๒ (เมื่อ ๙ ต.ค. ๑๒ เวลา ๑๙.๓๐ น.)

คุณสายันต์พร้อมด้วยพรรคพวกรวม ๑๑ คน ขับรถไปเที่ยว จ.
สิงห์บุรี ได้เกิดอุบัติเหตุรถชนที่ขับไป ชนกับรถบรรทุกที่สวนทางมาพลิก ๓

ทอด รถเสียหายมาก คนในรถบาดเจ็บเล็กน้อย แต่คุณสายันต์ไม่ได้รับอันตรายเลย

๓. ป้องกันอุบัติเหตุปีศาจ

๓.๑ ส.ต.ประจวบ ศรีโสมรา บ้านอยู่ อ.เดิมบางนางบวช จ.สุพรรณบุรี ได้เล่าให้ฟังว่า เมื่อรับพระไปจากท่านผู้การฯ จึงนำไปเลี่ยมแขวนคอ ในป้ายวันหนึ่งใส่ควายไปเลี้ยงในบริเวณป่าช้าวัดข้างบ้าน ซึ่งบรรดาพรรคพวกไม่กล้าเอาควายไปเลี้ยงเลย พวกนั้นบอกว่ามีผีจุมาหลอกพวกเขาทุกครั้งเมื่อเขาไปถิ่นนั้น เนื่องจากที่อื่นไม่มีหญ้าเพียงพอให้ควายกิน มีแต่ในป่าช้าเท่านั้นที่มีหญ้าอุดมสมบูรณ์ ส.ต.ประจวบ จำต้องนำควายไปเลี้ยงในป่าช้าดังกล่าว เมื่อตะวันจะตกดิน จึงต้องควายกลับบ้าน ไม่ปรากฏว่ามีผีหลอกก็น่าอัศจรรย์จริง ๆ

๔. เสียงกระซิบเตือนภัย

๔.๑ ร.อ.เสถียร สถานพล บ้านอยู่ศูนย์การทหารปืนใหญ่ จ.ลพบุรี ท่านผู้นี้ได้บันทึกเรื่องราวไว้โดยละเอียด โปรดอ่านเรื่องวิญญาณเพื่อนรักได้พิมพ์ไว้ท้ายเล่ม พอจะสรุปสาระสำคัญได้ว่า วิญญาณของ ร.อ.ชาญ ไปหา ร.อ.เสถียร ในคืนเดียวกันถึง ๔ ครั้ง ก่อนจะมาถึงครั้งที่ ๔ ได้มีเสียงกระซิบสั่งว่า **“ให้เอาพระเครื่อง (พระพุทธรูปมิตโชค) ไปไว้ใต้หมอนประเดี้ยวเขาจะมาอีก เมื่อเขามาก็บอกเขาด้วยว่าจะทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้”** ในบัดดลนั่นเอง วิญญาณของ ร.อ.ชาญ ก็มาปรากฏภาพให้เห็น แต่ ร.อ.เสถียร พุดอะไรไม่ออก แต่ได้ยินเสียงกระซิบข้างหูอีก เตือนซ้ำ ๆ กัน ๓-๔ ครั้งว่า **“พูดกับเขาซิ จะทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้”** เมื่อ ร.อ.เสถียร ได้สติจึงได้พูดตามเสียงผู้กระซิบนั้น ปรากฏว่าภาพของ ร.อ.ชาญ ได้หายไปและไม่ปรากฏให้เห็นอีกเลย

๔.๒ เจ้าของโรงสี (ไม่ประสงค์ออกนาม) อยู่ จ.นครสวรรค์ ได้มาเล่าเรื่องการถูกโจรปล้นให้เพื่อนบ้านฟังว่า เขารู้ตัวก่อนถูกปล้น ๒-๓ วันแล้ว ซึ่งทราบได้

จากเสียงกระซิบของพระองค์นี้ได้บอกว่า “ให้ระวังตัวจะมีโจรมาปล้น แต่ไม่เป็นไร” เขารู้สึกดีใจเพราะเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นตามเสียงกระซิบนั้น เขาได้ทำการเตรียมการต่อสู้ไว้ล่วงหน้า เมื่อพวกโจรเข้ามายิงต่อสู้กัน พวกโจรเอาอะไรไปไม่ได้เลย และคนในบ้านก็ไม่ได้รับอันตรายใด ๆ เลย

๔.๓ คนขับรถของคุณสมเจตน์ วัฒนสินธุ์ เขาได้ขับรถเก๋งพาคุณสมเจตน์ วัฒนสินธุ์ กับเพื่อนไปธุระที่จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ค้างคืนที่นั่น ตกกลางคืนได้นอนฝันประหลาด ได้เห็นคนแก่มีหนวดเครารุงรัง เดินเข้ามาหา และหยิบพระในสร้อยคอเขาดูแล้วพูดว่า “กู่อยู่ที่วัดมานานยังไม่ได้สักองค์เลย” เขาได้ยืมและตื่นตกใจรุ่งเช้าได้เล่าให้คุณสมเจตน์ฟัง เลยรีบขับรถจากสุพรรณบุรีตรงมายังวัดขอพระไว้สักการะคนละองค์

จากอภินิหารปรากฏการณ์ย่อ ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้น ย่อมแสดงให้เห็นว่ามีอำนาจพระพุทธรูปบรรจุไว้ในองค์พระพุทธรูปมิติไซค์อย่างสมบูรณ์ นอกจากนั้นมวลสารแห่งองค์พระเครื่องยังประกอบด้วยเนื้อแร่ศักดิ์สิทธิ์ และผลกรุประจากที่ต่าง ๆ รวม ๑๖ อย่างดังนี้

๑. แร่เศรษฐีป้อมเพชร
๒. แร่ทรหด
๓. แร่เม็ดมะขาม
๔. แร่ขวานฟ้า
๕. แร่ข้าวตอกพระร่วง
๖. แร่ขี้เหล็กไหล
๗. แร่สังกะวานร
๘. อิฐดอกจันทร์
๙. คตปลวก
๑๐. คตไม้สัก
๑๑. ขี้ปรอท
๑๒. แร่อุกกาบาต

๑๓. ผงกรุพระอีก ๔ แห่ง

จึงนับได้ว่าเป็นมวลสารศักดิ์สิทธิ์ มีอิทธิฤทธิ์และพุทธานุภาพอยู่ในองค์พระเครื่องนี้โดยสมบูรณ์แล้ว ทางคณะกรรมการจะได้นำพระเครื่องส่วนที่เหลือจากคราวที่แล้ว เพื่อแจกให้กับผู้มีจิตศรัทธาในงานพุทธานุภาพ และผูกพัทธสีมา ในวันที่ ๘-๑๒ เมษายน ๒๕๑๓ ปัจจัยที่ได้จากพระเครื่องนี้ ทางคณะกรรมการจะได้อบรมรวมจัดตั้งเป็นทุนมูลนิธิ ให้ชื่อว่า “ภาวนาวิสุทธิ์มูลนิธิ”

จุดประสงค์ในการจัดตั้งมูลนิธิขึ้นนี้ขึ้นก็เพื่อ

- ก. หาผลประโยชน์มาเป็นค่าใช้จ่ายในอารามแห่งนี้ อาทิ เช่น ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าอาหารเลี้ยงภิกษุสามเณร ซี การรักษาพยาบาล ฯลฯ
- ข. ซ่อมแซมปรับปรุงถาวรวัตถุในอาราม ให้คงสภาพอยู่และซำการได้ตลอดไป
- ค. ไม่ต้องการเรียไรจากชาวบ้านให้ได้รับความเดือดร้อน และให้สอดคล้องกับระเบียบคำสั่งของเถระสมาคม
- ง. เพื่อเป็นเกียรติประวัติของท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ์ ซึ่งได้บริหารงานมาด้วยดีได้ปรับปรุงพัฒนาวัดให้มีความเจริญรุ่งเรือง เป็นมาตามลำดับ จนได้รับการยกย่องและทางราชการได้แต่งตั้งให้เป็นวัดพัฒนาตัวอย่าง จนกระทั่งได้รับพัดและประกาศนียบัตรพัฒนา เมื่อ ๑๙ ก.พ. ๑๓ แสดงถึงความสามารถ มีผลงานดีเด่นในการพัฒนาวัดของพระคุณเจ้า

จึงหวังว่า ท่านผู้มีจิตศรัทธาและสาธุศิษย์ทั้งหลาย คงจะยินดีสนับสนุนช่วยเหลือ เพื่อให้งานมูลนิธิที่กรรมการได้ดำริไว้นี้ได้ก่อตั้งเป็นผลสำเร็จตามที่หวังไว้ การสมทบทุนตั้งมูลนิธิดังกล่าวนับได้ว่าเป็นกุศลส่วนหนึ่ง ที่ท่านผู้มีเกียรติจะได้รับสมความปรารถนาทั้งชาตินี้และชาติหน้า ไม่ควรให้ชีวิตผ่านเลยไปโดยไม่ได้คิดถึงเรื่อง อนิจจังวตสังขาร เมื่อมีเวลาก็รีบสั่งสมอบรมบุญ เพื่อเป็นที่พึ่งแห่งตนเองต่อไป

วิญญานเพื่อนเก่า

ร.อ.เสถียร สถานพล
ศูนย์การทหารปืนใหญ่ จ.ลพบุรี

ร.อ. ชาญ สุริยันต์ เป็นเพื่อนที่รักใคร่ชอบพอกันนานที่สุดคนหนึ่งของข้าพเจ้า เคยเรียนร่วมมาด้วยกันหลายหลักสูตร

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ ปลายปีเขากลับจากสหรัฐอเมริกาแล้ว ๆ ได้รับการคัดเลือกจากกองทัพบกเป็นนักบินไปปฏิบัติการบิน ณ ประเทศเวียดนาม หลังจากจบการฝึกหลักขั้นต่าง ๆ ในประเทศไทยแล้ว ร.อ.ชาญ สุริยันต์ ก็ได้ออกเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ ณ ประเทศเวียดนาม เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑ เป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้ไปส่งเพื่อนที่สนามบินดอนเมือง เพราะมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติ ปลีกตัวไปไม่ได้ หลังจากนั้นเราก็ได้แต่เพียงส่งข่าวถึงกันทางจดหมายเป็นประจำสัปดาห์ละ ๑ ฉบับ เป็นอย่างน้อย ร.อ.ชาญ ยังมีความหวังใฝ่ ประสงค์จะเรียนหลักสูตรชั้นนายพันให้เสร็จสิ้นไปตามที่เจ้าตัวเคยพรรณนามาในจดหมายแทบจะทุกฉบับ และเขายังหวังไว้ว่าจะได้เรียนร่วมหลักสูตรทหารด้วยกันอีก ในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้เข้าเรียนหลักสูตรชั้นนายพัน รุ่นที่ ๑๐ เมื่อ ๑ พ.ย. ๑๑ ก่อน เพราะ ร.อ.ชาญ ยังปฏิบัติหน้าที่สงครามในเวียดนามยังไม่ครบกำหนดกลับ จึงไม่สามารถมาเรียนร่วมรุ่นเดียวกันอีกได้ ในระยะที่ข้าพเจ้าเข้ารับการศึกษานี้ในหลักสูตรนั้น ข้าพเจ้าแทบจะหาเวลาว่างไม่ค่อยจะได้ ต้องอุทิศเวลาทุ่มเทให้การศึกษา แต่ก็ยังได้ใช้ช่วงเวลาสั้น ๆ ที่พอจะมีบ้างขณะตอบจดหมาย ส่งข่าวถึงกันอยู่เสมอ ร.อ.ชาญ ยังตอบจดหมายว่าเสียใจที่ไม่ได้เรียนร่วมกันในหลักสูตรนี้ จวบจนกระทั่งวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๒ ก็ได้รับของขวัญจาก ร.อ.ชาญ จำนวน ๑ กล่อง จดหมายฉบับสุดท้ายที่ข้าพเจ้าได้รับเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ ก็ได้ทราบข่าวดีว่าอีก ๓ เดือนก็จะได้กลับเมืองไทย กำหนดวันมาแน่นอนจะแจ้งให้ทราบภายหลัง ขอให้ข้าพเจ้าไปรับที่สนามบินดอนเมืองให้ได้ มีของฝาก แต่ก่อนจะจบจดหมายฉบับนั้น ก็ยังไม่วายรำพันถึงว่า จะขอเข้าเรียนหลักสูตรชั้นผู้บังคับกองพันในรุ่นต่อไปให้จงได้ ข้าพเจ้าได้ตอบ

จดหมายเขาไป พร้อมกับปัญหาซักถามหลายข้อ ซึ่งกำลังรอการตอบจดหมายฉบับนั้นอยู่

ขณะที่รอตอบจดหมายอยู่นั้น จำได้อย่างแม่นยำว่าวันนั้นเป็นวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ น.เศษ ข้าพเจ้าได้เดินผ่านหน้าบ้าน ร.อ. เทียบ เสือมาพะเนา ร.อ.เทียบได้ตะโกนเรียกข้าพเจ้าให้เข้าไปหาในบ้านด้วยสุ้มเสียงที่กระเส้าสั้นผิดสังเกตนัก เมื่อเข้าไปจนใกล้ชิดแล้ว ก็ได้ทราบข่าวร้ายจาก ร.อ.เทียบว่า ทางหน่วยเพิ่งได้รับวิทยุข้ามประเทศเมื่อปลายวันนี้ว่า ร.อ.ชาญ ซึ่งขณะนั้นกำลังบินปฏิบัติหน้าที่อยู่เวียดนามนั้น เกิดอุบัติเหตุเครื่องบินตก และ ร.อ.ชาญ เสียชีวิต เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ เวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น.เศษ ข้าพเจ้า ตกใจและเสียใจมากที่เพื่อนรักต้องมาจากไปอย่างกระทันหันเช่นนี้ ไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย แต่ก็ภูมิใจที่เพื่อนได้ตายในสนามรบ ซึ่งถือว่าเป็นเกียรติของทหาร จากนั้นข้าพเจ้าก็ลา ร.อ.เทียบกลับ ในความนึกคิด แล้วนึกเสมอว่าเขาอยู่ เขายังไม่ตาย พร้อมกันก็รู้สึกเจ็บแค้นและเจ็บในใจ อยากจะออกไปทำการรบเพื่อแก้แค้นแทนเพื่อน แต่ก็กังวลใจที่ว่าข้าพเจ้ามีชั้นนักบิน และยังไม่มีโอกาสไปรบ ณ ประเทศเวียดนาม เมื่อทางราชการเมื่อได้รับศพ ร.อ.ชาญ กลับประเทศไทย แล้วได้ตั้งศพบำเพ็ญกุศลไว้ที่วัดโสมนัส พระนคร กลางคืนมีสวดพระอภิธรรม ข้าพเจ้าได้เดินทางไปคำนับศพและขอขมาลาโทษที่ได้เคยล่วงเกินมา อธิษฐานขอให้วิญญาณของเพื่อนจงไปสู่ที่สงบ ๆ ไปแสดงความเสียใจต่อครอบครัวของเขา พร้อมทั้งได้ไปฟังพระสวดพระอภิธรรม ๑ คืนด้วย เป็นเรื่องน่าประหลาด ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะคิดถึงเขาตลอดเวลาตื่นหรือเวลาก่อนนอนก็ตาม ปรากฏว่าไม่เคยฝันเห็นเขาแม้แต่ครั้งเดียว จนกระทั่งการศึกษาของข้าพเจ้าจบลงเมื่อ ๘ พฤษภาคม ๒๕๑๒ ข้าพเจ้าจึงถูกส่งตัวกลับไปปฏิบัติราชการ ณ หน่วยต้นสังกัดเดิม

จากนั้นมาไม่กี่วัน ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่า ข้าพเจ้าได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาในการเสนอชื่อให้กองทัพบก ออกคำสั่งให้ไปปฏิบัติการรบ ณ ประเทศเวียดนามกับเขาด้วยคนหนึ่ง ถึงแม้ว่าบุคคลอื่นจะเห็นเป็นเรื่องร้าย แต่ข้าพเจ้าเห็นเป็นเรื่องดี ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น โอกาสดีเป็นของข้าพเจ้าแล้วดีใจเป็นอย่างยิ่ง ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เพียงขอให้ได้ไปเหยียบสมรภูมิ

เวียดนาม ซึ่งอาจจะได้แก้แค้นแทนเพื่อนได้อย่างดี พร้อมเสมอที่จะตายไม่เคยคิด
หวาดกลัวอันตรายใด ๆ ทั้งสิ้น ถึงตัวจะตายก็ยอม เพื่อประเทศไทยอันเป็นที่รักยิ่ง